

Yttrande över remiss från Näringsdepartementet angående betänkandet av Utredningen om sanktioner vid brott mot djur (SOU 2020:7)

Sammanfattning

Sveriges veterinärförbund (SVF) ställer sig positiv till att det föreslås införas ett grovt djurplågeribrott.

Gällande sanktionsväxling ser SVF vissa fördelar men även risker och anser att vidare utredning krävs innan beslut om ev. sanktionsväxling tas.

Synpunkter

Grovt djurplågeri

SVF tillstyrker utredarens förslag om införande av grovt djurplågeri samt att grovt djurplågeri bör ses som artbrott. SVF anser att det även går i linje med den nya djurskyddslagens intentioner som syftar till att respekten för djur ska främjas. SVF anser dock att minimistraffet för grovt djurplågeri bör vara ett år och maxstraffet sex års fängelse. SVF anser även att våld mot djur i syfte att hota eller skada annan person bör beaktas vid bedömningen om ett djurplågeribrott är att betrakta som grovt. Detta då våld mot djur och våld i nära relationer är starkt sammankopplat och våld mot djur eller hot om våld mot djur används för att t ex få kvinnor att stanna kvar i våldsamma relationer eller för att tysta barn som utsätts för sexuella övergrepp.

Sanktioner

SVF ser både fördelar och risker med införande av sanktioner och anser att frågan kräver vidare utredning.

Det är av största vikt att bestämmelser som omfattas av sanktionsavgifter är mycket tydliga, både för kontrollmyndighet och för den som sanktionsavgiften riktas mot. En avvikelse från en sanktionsbelagd föreskrift ska i princip inte kunna ifrågasättas, eller landa i subjektiva bedömningar av huruvida en avvikelse skett eller ej.

SVF motsätter sig flera av de föreslagna föreskrifter som föreslås vara föremål för sanktionsväxling, så som kompetens hos de som handhar djur under transport och slakt, kontroll av bedövning, användning av fixerings- och bedövningsutrustning, där brister kan orsaka djur ett stort lidande. En avkriminalisering av nämnda bestämmelser kan därmed anses gå emot djurskyddslagens förebyggande syfte och de krav på kompetens som förstärkts i den nya djurskyddslagstiftningen. SVF anser däremot att kravet på standardrutiner skulle kunna vara lämpligt för sanktionsväxling.

SVF är även tveksam till att en sanktionsväxling av brott mot artikel 18.1 c i förordning (EG) nr 1223/2009. Brott mot angiven artikel skulle kunna innebära onödigt lidande och kan därför inte anses vara lämpligt för sanktionsväxling.

SVF anser vidare att då sanktionsavgifter ej ska ligga grund för djurförbudsprövning, då sanktionsavgifter endast ska beröra lindriga avvikelser som inte är att anse som allvarliga ur

djurskyddssynpunkt eller påverka djurens välfärd negativt. Beslut om djurförbud baserat på sanktionsavgifter kan därmed inte anses vara proportionerligt i förhållande till avvikelsens art.

SVF anser att det är bra att det förtydligas för kontrollmyndigheten när åtalsanmälan ska göras, för att öka likriktningen inom och mellan länsstyrelserna. Frågan om ringa brott är dock inte helt enkelt och SVF ser en risk med djurskyddslagen urholkas om fler avvikelser är att betrakta som ringa, samtidigt som länsstyrelserna nu gör denna bedömning själva.